

Р Е Ш Е Н И Е № 184

гр. Перник, 28.05.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети май две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 167** по описа за **2015** г. на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 54/18.02.2015 г., постановено по н.а.х.д № 01666/2014 г., по описа на Районен съд гр.Перник, е отменено наказателно постановление № 14/0000163 от 10.11.2014 г., издадено от Директора на дирекция “Инспекция по труда” - Перник, с което на АСО“Сириус”ЕООД, гр.София, представлявано от управителя В.П. П.*** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.128, т.2 от КТ.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от **Дирекция “Инспекция по труда” гр.Перник**. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Подробно са развити мотиви в подкрепа на това искане, като се сочи че отговорността на работодателя е ангажирана правилно и законосъобразно.

Ответникът по касационната жалба - АСО“Сириус”ЕООД, чрез процесуалния си представител моли решението да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз

основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Установено е, след извършена проверка на място и по документи на АСО „Сириус“ ЕООД, че дружеството, в качеството си на работодател, не е изплатило трудовото възнаграждение на работника Т. К. М.***. Бездействието на работодателя е класифицирано като нарушение на чл.128, т.2 от КТ и работодателя е санкциониран, като му е наложена санкция в размер на 2000 лв.

При така установената фактическа обстановка Районен съд – Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при допуснати нарушения на процесуалните правила, установени от ЗАНН и е изложил мотиви за неправилно приложение на материалния закон.

Изводите на РС се споделят от настоящия касационен състав.

Нарушена е процедурата по съставяне на АУАН. Представеният по делото АУАН е неподписан, което означава, че е съставен в отсъствието на нарушителя, респективно на представляващия ЮЛ, като в акта не се съдържа отбелязване да е съставен при условието на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Въпреки това има индикации, че това е процедурата по която е протичало административно наказателното производство. По делото е приложена покана до представителя на АСО „Сириус“ ЕООД, да се яви за съставяне на АУАН каквото е изискването за приложение на чл. 40, ал. 2 на ЗАНН на 13.10.2014 г. – 15.00 ч. Указано му е какви ще са последствията при евентуално неявяване пред АНО в посочения ден и час. На посочената от АНО дата не е съставен АУАН. Такъв е съставен на 14.10.2014 г., за която дата няма доказателства дружеството да е поканено. В случая се касае за започната, но недовършена според изискванията на закона процедура по съставяне на АУАН при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Изпълнението на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН гарантира правото на защита на нарушителя, защото същият следва непосредствено да възприема действията на актосъставителя и свидетелите и посочените в акта обстоятелства. Дори само това нарушение е достатъчно, за да бъде отменено НП, което се явява издадено въз основа на порочен АУАН.

На следващо място нарушена е и процедурата по връчване на нередовно съставения акт, подчинена на специалния регламент на КТ и чл. 416, ал. 2 и 3. По делото няма данни относно невъзможност и нейния характер, актът за установено нарушение да бъде връчен лично на нарушителя, респективно на представляващия ЮЛ. Въпреки това актът е изпратен на адреса на управление на АСО "Сириус" ЕООД, с препоръчано писмо с обратна разписка, получено от лице с неустановено качество и без данни за учредена му по закон или по-волята на законния представител на ЮЛ представителна власт, да действа правно валидно от името на ЮЛ в административнонаказателни производства. При тези факти безспорно е, че актосъставителят при груба небрежност или непознаване на строго формалните правила за водене на административнонаказателния процес, е нарушил реда за даване начало на производство по налагане на административно наказание, както общия, регламентиран в ЗАНН/което е изрично посочено в мотивите на РС/, така и специалния, уреден в КТ, с което е допуснато съществено процесуално нарушение.

Неотносимо в конкретния случай е позоваването от процесуалния представител на АНО на практика на настоящия съд. В цитирания съдебен акт се касае за връчване на НП, което финализира административно наказателното производство и има значение само по отношение срока на обжалване, какъвто настоящия казус не е. При връчването на АУАН законодателя е разписал точни и ясни правила и е формализирал изискванията си, защото с акта се стартира производството по ангажиране на административната отговорност на нарушителя. Действията по съставянето и предявяването на акта следва да се възприемат непосредствено от лицето, което

представлява дружеството, като по този начин му се предоставя възможност надлежно и своевременно да организира защитата си. Поради тази причина не е достатъчно в обратната разписка да е вписано име и връчването да е осъществено по местоседалището на дружеството. АНО в нарушение на своите задължения не е събрал доказателства от които да е видно, че чрез това лице може да бъде надлежно връчен АУАН и законосъобразно да се постави началото на административно наказателното производство.

Друг пропуск на наказващия орган е липсата на посочване в какъв срок, задължението за изплащане на трудовото възнаграждение е следвало да бъде изпълнено. Предвид характера на нарушението, а именно неизвършване в установен (законов или договорен) срок на дължимо по закон действие, липсата на посочване в акта и НП на срока, до който работодателят е следвало да изпълни и не е изпълнил, се явява абсолютно съществено процесуално нарушение и самостоятелно основание за отмяна. Липсата на установеност и безспорност относно този момент пречатства броенето на сроковете, установени в чл. 34 на ЗАНН, като същевременно не позволява извършване на проверка и относно приложимия и приложен материален закон, както и на преценката за съставомерност на деянието.

В тази връзка с не по-малко съществено значение е и следващ пропуск на водещите производството органи, а именно - по преписката и пред съда липсват приобщени каквито и да било преки доказателства относно факта на наличие към момента на проверката на 1. трудов договор 2. с уговорено между страните по същия трудово възнаграждение и 3. установен, съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 2 от КТ или друг, уговорен от страните, срок и начин на изплащане на възнаграждението, за неизплащането в срок на което работодателят бива санкциониран. Доказателствата, на които наказващият орган обосновава своите изводи - ведомост за м. юли 2014 г., график за работа за същия месец и протокол за извършена проверка не могат да дадат отговори относно наличие на горните, от значение за съставомерността на процесното деяние, елементи, а още по-малко са в състояние да обосноват реализирането на административнонаказателна отговорност.

Твърденията изложени в касационната жалба за неправилност на въззивното решение не се доказаха в настоящото производство. След като е обсъдил подробно изложените пред него аргументи за незаконосъобразност на НП, районният съд е постановил законосъобразен и мотивиран съдебен акт. При извършената служебна проверка на атакуваното решение, касационната инстанция не установи допуснати нарушения на съществени процесуални правила, както и нарушения на материалния закон водещи до отмяната му.

Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Поради изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 54/18.02.2015 г., постановено по н. а. х. д. № 01666 по описа за 2014 г. на Районен съд - Перник, с което е отменено НП № 14/0000163 от 10.11.2014 г. на Директора на дирекция „Инспекция на труда“ гр.Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/ /п/